

Benodigde informatie communicatie team Caroline Pauwels

Gegevens

Naam: **Sonja Snacken**

Functie: **Vicerector Internationale Relaties/Vice rector International Relations**

Titel: **Prof. dr.**

Academische positie: **Professor criminologie**

Kort biootje:

Geboorteplaats en geboortedatum: Gent, 13 november 1955

Studie: Licentiaat rechten, VUB (1978; O); Doctor in de criminologie, VUB (1985; GSO)

Korte wetenschappelijke carrière:

Vrije Universiteit Brussel

- Onderzoeker op een OZR-onderzoeksproject in de criminologie (promotor Prof. C. Eliaerts), 1979-1982; Onderwijsassistent criminologie, strafrecht en strafprocesrecht, 1982-1994; eerstaanwendend assistent en deeltijds docent, 1985-1991.
- Voltijds ZAP (sinds 1991); onderwijsmateries: Penologie en Penitentiair Recht; Rechtssociologie; Methoden van criminologisch onderzoek.
- Research Fellowship (2006-2011; 2011-2016).

Universiteit Gent

- Deeltijds buitengewoon hoogleraar, Master in European Criminology and Criminal Justice Systems (2001-2009): opleidingsonderdeel "Penal systems in Europe".
- Voordien gastprofessor voor hetzelfde vak (1999-2001).

New York University

- Research Fellow, Straus Institute for the Advanced Study of Law and Justice, School of Law, 2010-2011

Université de Montréal

- Collaborateur-membre, Centre International de Criminologie Comparée (sinds 2010)

Wetenschappelijke prijzen en erkenningen:

- Belgische Francqui Leerstoel, Université Catholique de Louvain, 2008-2009
- Vijfjaarlijkse FWO Ernest-John Solvay Prize for Scientific Excellence in Language, Culture and Social Sciences, 2010
- Genomineerd voor de International Stockholm Prize for Criminology, 2010
- European Criminology Award for lifetime contribution as a European criminologist, European Society of Criminology, 2015

Wetenschappelijke kantelpunten:

- 1978: het ontdekken van de criminologische wetenschappen als student rechten (Prof. Eliaerts); de mogelijkheid geboden door dezelfde Prof. Eliaerts om in de criminologie te kunnen doctoreren.

- 1982: het ervaren van de meerwaarde van internationale vergelijkingen dankzij een studiebeurs van de Raad van Europa voor een maand veldwerk in Zweden in het kader van mijn doctoraatsonderzoek.
- Vanaf 1994: expert voor het Europees Comité voor de Preventie van Foltering en Onmenselijke of Vernederende Behandeling of Bestrafing (CPT), een inspectieorgaan dat in alle 47 lidstaten van de Raad van Europa plaatsen van detentie bezoekt (gevangenissen, politiecellen, psychiatrische instellingen, centra voor vreemdelingen zonder recht op verblijf, instellingen voor jongeren,..) en toeziet op de behandeling van de “bewoners”. Hierbij heb ik gezien wat “foltering” en “onmenselijke behandeling” in de praktijk betekenen. Ik leerde ook de systemen in Centraal en Oost-Europa kennen, die vanuit het Sovjetregime een andere traditie meedragen. Dit heeft mijn wetenschappelijke inzichten verruimd. Het heeft mij ook geholpen bij de functie van lid (2001-2006) en voorzitter (2006-2012) van de Council for Penological Cooperation van de Raad van Europa, waarin we telkens weer een consensus moesten bereiken tussen de 47 lidstaten rond aanbevelingen tot hervormingen.
- 2001-2002: de Sabbatical leave toegekend door de VUB, waardoor ik na jaren sociaalwetenschappelijk empirisch onderzoek naar het functioneren van het strafrechtelijk systeem enerzijds en mensenrechtelijk activisme anderzijds mij kon verdiepen in een poging om beide wetenschappelijke disciplines te integreren. Precies deze integratie heeft de laatste jaren mijn onderzoek bepaald en tot vele internationale publicaties geleid. Hier werd ook telkens naar verwezen bij de toekenning van wetenschappelijke onderscheidingen. Het heeft mij ook de mogelijkheid geboden om een brug te bouwen tussen mijn werk als wetenschapper en als activist in België en op Europees niveau, en dit – denk ik – tot wederzijdse verrijking.

Hobby/Passie:

Muziek, dans, mensen; mijn gezin, familie en vrienden.

Wat zijn de belangrijkste uitdagingen die u in uw nieuwe functie ziet?

In het algemeen: de internationale uitstraling van de VUB als instelling verder versterken. Er wordt excellent onderzoek verricht en prima onderwijs verstrekt aan de VUB. VUB onderzoekers en onderzoeksgroepen zijn actief in heel wat internationale netwerken, waar we echter institutioneel onvoldoende zicht op hebben en daarom niet op een meer structureel niveau kunnen valoriseren. Ik hoop dat we ook onze locatie in Brussel als hoofdstad van Europa en van de Europese instellingen nog meer kunnen verzilveren.

Op het vlak van onderwijs: de internationale mobiliteit van studenten en docenten verder stimuleren. Dit houdt ook in verder oplossingen zoeken voor de financiële beperkingen op uitgaande mobiliteit voor minder begoede studenten. We kunnen ook de internationale ervaringen voor VUB studenten stimuleren door nog meer “internationalisation@home”. Ik heb zelf mijn eerste jaren als VUB-student doorgebracht op de campus Solbosch van de ULB; mijn vrienden kwamen uit China, Japan, Korea, Turkije, Nigeria en Pakistan – een onvergetelijke ervaring.

Daarnaast hebben we als humanistische universiteit gebaseerd op vrij onderzoek een specifieke identiteit en verantwoordelijkheid. Individuele professoren hebben een voortrekkersrol gespeeld in complexe bio-ethische kwesties als abortus en euthanasie, en hebben ook daar de VUB mee op de internationale kaart gezet. We zijn het aan onszelf en aan de samenleving verplicht om na te denken over welke rol we kunnen spelen in belangrijke maatschappelijke ontwikkelingen, zoals de multiculturele samenleving, de vluchtelingencrisis, de toenemende dualisering, de impact van technologie,... Ook dit zijn internationale fenomenen waaraan we als VUB, zowel via het onderzoek als het onderwijs, een bijdrage moeten proberen te leveren.

Ik hoop ook dat ondanks de toegenomen competitie samenwerking met collega's van andere universiteiten hierrond mogelijk zal zijn.

Waar wilt u staan binnen 4 jaar?

Dat we als VUB vooruitgang zullen hebben geboekt op deze uitdagingen - en hopelijk zonder mijn maagzweer te verergeren...

Wat is uw visie op de toekomst van de universiteit?

De universiteit heeft drie essentiële functies: onderzoek, onderwijs en maatschappelijke dienstverlening. Daarnaast zijn er de beleidsverantwoordelijkheden binnen de groepen, faculteiten en de universiteit. Kwaliteit leveren op al die vlakken vraagt veel energie en tijd van academici; we werken allen veel meer dan de normale werkweek. Dit vormt geen probleem zolang je gedreven wordt door de passie voor je werk. Dit vereist echter dat er een evenwicht bestaat tussen die verscheidene functies onderling, en met het privéleven. Net voor ik een sabbatical leave kreeg van de VUB stond ik op het punt ermee te stoppen – het evenwicht was zoek; de burn-out nabij. Als instelling is het belangrijk om dit evenwicht structureel te bewaken. Ook administratieve ondersteuning is hierbij belangrijk.

Vooral op het vlak van onderzoek lijkt kwantiteit nu het overwicht te krijgen op kwaliteit. Ik ben als wetenschapper opgegroeid in een periode dat het begrip 'slow science' nog niet bekend was – er was immers geen andere vorm van wetenschapsbeoefening. Ik begrijp dat de samenleving die in de universiteiten investeert het recht heeft om daar op termijn resultaten voor terug te krijgen. En ik ben overtuigd van de meerwaarde van projectonderzoek en internationaal peer-reviewde publicaties. Maar kwaliteit vraagt tijd en reflectie. Eén van de sommiteiten op het vlak van bestaand sociologie, Prof. David Garland van New York University, die van de VUB een doctoraat honoris causa verkreeg, schrijft om de 10 jaar een boek dat telkens een mijlpaal is in onze discipline. Maar daar steekt dan wel 10 jaar onderzoek in. Prof. Isabelle Stengers (ULB), die aan Franstalige kant in 2010 de FWO Ernest Solvay Excellentieprijs kreeg, stelde dat zij nooit aan de huidige normen van 'publish or perish' had kunnen beantwoorden – dat moet ons toch doen nadenken.

Tenslotte: wat is uw motto?

Privé: "Always look on the bright side of life"

Professioneel: "Neem de zaken waar je voor vecht ernstig, niet jezelf"